

HELYZETJELENTÉS

Ahogy már jó egy évvel ezelőtt [megírtam](#) elhatároztam, hogy az öreg nagypolszkinkat elkezdem egy kicsit összekapni és a lehető legtöbb dolgot visszaállítom rajta eredeti állapotúra, valamint a műszaki hiányosságokat is orvosolni fogom. Nos, azóta elég sok dolog megtörtént, így összefoglalom, hogy hol tart a megvalósítás.

Legutóbb ugye ott hagytam abba, hogy kapott az autó két szép lökhárítót, mely közül az elsővel adódott némi probléma, hisz az eladó elfelejtette velem közölni, hogy egy korábbi ködlámpa miatt lyuk van ütve rajta. Ebbe a két furatba kapupántcsavar került, melynek fejét polírpapírral gondosan fényesre suvickoltam.

Ezt követően az autó alja került érdeklődésem fókuszába, ahol sor került a 2 kipufogódob cseréjére. A dobokat a neten rendeltem meg, a beszerelést magam végeztem. Nagyon ráfért már a dolog, a középső dob elég ramaty állapotban volt, de úgy ítélt meg, hogy a hátsó is közelebb van a csereérett korhoz, mint korábban azt gondoltam, így kukába került mindkettő.

Előtte

Utána

Átnéztem a küszöböket is, ha már az autó alatt fekvé töltöttem a délutánt, melyek esetében jobb oldalon a küszöb és a fenéklemez összekapcsolódásánál található fedőlemez kezdte elveszteni folytonosságát, így mindenképp cserélni kellett. Ezt a karosszériás egy tízesért meg is csinálta, most mindkét oldalon épp az autó alja, így nyugodt szívvel kentem át alvázvédővel. Máshol nem volt hiba az alvázon így itt is most minden rendben van.

Időközben megvolt az olaj és olajszűrő csere, valamint sor került a fékolaj lecserélésére és a fékrendszer átnézésére is. Sajnos gyakran visszatérő probléma nálunk (valószínű azért, mert sokat áll az autó, ami nem feltétlenül tesz jót neki), hogy valamelyik munkahengerben leragad a dugattyú, azaz fékezéskor kijönni kijön ugyan de vissza már nem hajlandó térni. Ezt a

szervizben el is mondtam a szakinak (most a jobb első vacakolt) de átnézték és azt mondták, hogy semmi baja, lehet vele menni. Az idilli állapot kb. 1 hónapig tartott, amikor is újból a jobb első makacsolta meg magát és ragadt le. Ekkor már nem vittem a szerelőhöz, magam orvosoltam a problémát. A féknyerget leszedtem (ebben már irtó profi vagyok, percek alatt szétkapom és összerakom a féket) majd a dugattyút óvatosan megjárattam a következő módon: A féknyerget ügyesen megtámasztottam, miközben a fékvezetéket természetesen nem kötöttem le. A dugó körüli porvédőt óvatosan leszedtem, majd 4x tövig nyomtam a fékpedált. Ezzel kb. félig jött ki a kis henger a féknyeregben található fészkéből (jobban nem mertem kihajtani, mert féltem, hogy kijön vagy elfolyik az olaj és lelevegősödik a rendszer), majd óvatosan körbe töröltem a fényes felületét egy ronggyal. Miután a palástja és a fészke is tiszta volt befújtam szilikonnal és féktisztítóval, majd párhuzamszorító segítségével tövig visszanyomtam. Ezt megcsináltam 3x, majd a porvédőt is kitisztítva és szilikonnal leápolva visszaraktam és összeraktam az egészet. Most jó, nem ragad, nem melegszik, nem ciripel. Kíváncsi vagyok, hogy meddig bírja.

Az esztétikai kérdésekre térve volt egy alapos motormosás Brigéciol –lal, rá is fért, mert ha jól rémlik ennyire 28 év alatt még soha nem volt a motor megtisztítva, majd következett a belső tér.

Korábban volt az autóban egy kiegészítő kárpitréteg azon célból, hogy az eredeti szőnyeg minél kevésbé koszolódjon be. Ezt még papám tette bele és bár feladatát maximálisan ellátta – értsd nincs halálra koszolódva sehol a belső kárpit – nem volt túl szép és nem is illett az autó belsejének hangulatába. Épp ezért az egészet kieszedtem, majd a szőnyeget Vanish samponnal átmostam. Egyszerűen gyönyörű az eredeti hamuszürke szőnyeg, kár lenne rejtegetni.

A belteret illetően van két dolog, ami még nem lett 100%-os, de lépni kellett és azt gondolom, hogy egyelőre elfogadható eredményt sikerült produkálnom. Hajdanában-danában volt az autóban egy CD-s fejegység és egy komponens hangszóró szett, mely közül az előbbit annak és rendje módja szerint ki is loptak az autóból. (az autó a garázsban állt (!!!), na, ilyenről hallott már valaki?) Miután új lejátszó nem került a kocsiba soha többet a helyét valahogy takarni kellett. Szerencsére megtaláltam az eredeti rádiótakarót, viszont a mellette lévő kis négyzet alakú elem – mely egyes felszereltségi szinteken egy fordulatszámérő helyéül szolgál) hibás és hiányos volt. Ilyet sajnos nem sikerült ez idáig szerezni, de egy műanyag elem becsiszolásával eltüntettem a rést. Szerintem egész jól néz ki, elégedett vagyok az eredménnyel.

A másik dolog, hogy a hangszórók kedvéért az ajtókárpit ki lett vágva, és tekintettel arra, hogy egy elég jó cucc volt így beépítve kihasználatlanul azt mindenképp ki akartam venni. Számos internetes oldalt, fórumot átolvastam, bontóknak küldtem e-maileket, de sajnos új, vagy használt, de jó állapotú ajtókárpitot még nem találtam. Ennek megfelelően azt találtam ki, hogy kárpitossá vedlem át és a lyukakat befoltozom. Azt már meg sem írom, hogy miből készült a folt – maradjunk annyiban, hogy semmit nem szabad kidobni, minden szemétnak látszó tárgy előbb-utóbb jó szolgálatot tehet még valahol – de néhány óra alatt remek, színben passzoló álhangszórót applikáltam az ajtóba. Ideiglenesen jó lesz így, aztán ha lesz kárpit

valahonnan természetesen kicserélem arra, ezt pedig elteszem emlékebe. Ha már úgy is a tyúkbelek kiirtásával foglalkoztam (amúgy ez sem egyszerű melő, le kellett szedni a polcokat, az 'A' oszlop műanyag takaróját, kiszedni a kesztyűtartót, a kárpitokat, stb.) lebontottam egy réges-rég beszerelt, de igazából soha nem használt ultrahangos riasztó maradványait is, így azon túl, hogy egységesebb a beltér néhány kiló dróttal is kevesebbet cipelünk a továbbiakban.

Ami történt még az az, hogy a bal hátsó ajtó külső díszcsíkja kezdett engedni az elmúlt évtizedek hívó szavának és furcsa mód kezdett elengedni, amivel valamit szintén kezdeni kellett. Hogy, hogy nem a garázsban találtam egy bontószökevény példányt és ezt, valamint az ajtón lévő összeházasítva megoldódott a probléma. Díszcsíkok pipa...!

Tervbe volt még véve, hogy a gumikészletet is kicseréltetem az autón, egy kedves kollégámtól kaptam is 4 alig használt nyári gumit, de erre még nem került sor és valószínű, hogy idén már nem is fog. Elvileg decemberben fog lejárni az autó műszakija, de mivel télen ezzel úgysem megyek egy métert sem, nem fogom elvinni vizsgára. Jövő tavasszal/nyáron, majd ha beköszönt az igazán jó idő előveszem és a bizottság elé járulok vele, remélem gond nélkül átgördül majd a vizsgán.

Nagyjából itt tartunk most, szépen alakulnak a dolgok, bár még mindig van pár dolog, amit szívesen megcsinálnék. Ezek már nem nagy ügyek, inkább csak az én maximalizmusom miatt piszkálja a csőröm pár dolog, de hosszú még az élet, minden megoldódhat. Egyelőre így marad, várjuk az őszet. A tél a mi esetünkben már nem tényező, azt majd téli álmomban átalusza a kis öreg. Amúgy is. *Nem makulátlan múzeumi példányt „építünk”, hanem egy bármikor hadra fogható, eredeti állapotában megőrzött hétköznapi autót, amit látva bármelyik járókelőből elő tör a nosztalgikus érzés.*

Hogy az egyik hétfégi megfigyelő szavait idézzem: „Ááá, nem hiszem el! Ilyen még van?” Mire én: „Igen, van.” Erre ő: „Ááá, de hogy? Nem, ilyen nincs!” :-)

